

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlm XXIV. Ex litteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

nitatis cuiusdam loco, cæsareo jure requiruntur. vti in casu *l. Testium 18. de testibus.* & plura accumulat speculator de testibus §. 11. olim etiam ad condemnandum Episcopum, Presbyterum, vel Clericum, plenum quandoque testimonia requirebantur, vt videre est in *e. Praeful. Causa 2. q. 5.* sed hæc non ubique, nec semper recepta sunt, quin potius generalis regula tradi debet, quod ad conuincendam quamcunque personam quacunque dignitate fulgentem, duo idonei omnique exceptione maiores consentientes testes sufficiant, vti ibidem Gratianus testatur, &c docui *lib. 3. Th. Mor. Tract. 6. cap. 4. n. 3.*

Not. II. Nulla judicialis controversia est; que per unius hominis testimonium terminari possit, quare dici solet, quod unus testis nullus testis est, item vox unius vox nullius, vti docet speculator, *i.e. Farin. q. 62.* & adeò hoc verum est, vt contrarium per statutum vel consuetudinem generalem introduci nequeat, videlicet vt in quibusunque controversiis criminalibus, aut civilibus ad alteram partem conuincendam sufficiat unius hominis testimonium, sicuti *Crotius tradit. M. scard. de prob. lib. 1. in prefat. q. 11. n. 19. Farin. n. 9.* quia id occasionem apertam præberet hominibus calumnandi, peccandi, & innoxios opprimendi, at verò vt quedam cause leuiores ac summarie, quibus de modico præiudicio agitur, per unum testem decidi possint de plano & solâ facti veritate inspectâ, per consuetudinem introductum est, teste *Gabriel. de testibus. concl. 1. n. 45. Maranta de ord. judicario. p. 4. dist. 9. n. 76. M. scardo l. c. n. 19.*

Deinde aduertendum est primò, quod loquamus hic de dubiis seu controversiis judicialibus, in quibus agitur de æstimabili præiudicio tertii. *Argum. e. Indicas. 14. Causa 3. q. 5.* & tradit *Glossator verb. Unius.* quod vni testi non creditur in alterius præiudicium.

Alij autem casus sunt, in quibus unius hominis testimonium ad plenam rei fidem faciendam accipitur; quod per unicum testem probari possit, hominem esse baptiza-

tum, ordinatum, confessum de peccatis, ab excommunicatione absolutum, doctortus gradu insignitum, Ecclesiam esse consecratam. *Argum. e. Cùm itaque. 113. & docui lib. 5. Th. Mor. Tract. 2. cap. 5. n. 3.* 2. cùm agitur de evitando peccato, vt si ante contractum matrimonium de impedimento direcente dubitetur, unus testis affirmans sufficit, vti dixi in *e. In moni hoc tit. & lib. 3. Th. Mor. Tract. 6. cap. 4. n. 9.* 3. ad probandam ianocentiam Rei, vt si confessus aut connexus homicidium excipiat ac probet per unum testem non suspectum, quod necessarie defensionis causâ occiderit, aut quod vulnus lethale non fuerit, sed ex alia causâ homo occubuerit, dummodo in partem contrariam non sint alij testes, quâ de *Farin. q. 62. n. 42. Gabriel. concl. 2. n. 35.*

Aduertendum 2. Quod testis unus licet non sufficiat ad conuincendum aut condemnandum, quia non plenè probat, tamen sufficit ad inquirendum, citandum, immò etiam quandoque ad torquendum Reum, si videlicet sit testimonium unius omni exceptione maioris, vti docet Speculator tit. de *testibus. n. 11. Lanfrancus in praxi. cap. 8. n. 71. Gabr. & dixi cit. c. 4. n. 7.*

Aduertendum 3. Licet unius testimonium, si solum sit, non sufficiat ad probationem plenam, tamen si cum aliis indicis seu præsumptionibus junctum sit, efficere potest probationem plenam, saltem in ciuilibus causis, immò etiam in criminibus occultis, & quæ difficile per testes probari possunt, nam quæ singula non efficiunt, juncta inter se facere possunt, juxta ea quæ dixi e. *Cùm causam 13. de prob. & docet Farin. q. 62. n. 35.* & tradit Speculator cit. §. 11. n. 11. quando air, quod unus testis cum famâ plenè probat.

CAPITVLVM XXIV.

Ex litteris.

PARAPHRASIS.

Nobilis quidam cum muliere contraxit in facie Ecclesiæ, eique fermè septennio cohabi-

cohabitauit, postea separationem instituit, allegans se prius cognouisse consobrinam dictæ mulieris, & ad hoc probandum testes è familiâ suâ produxit, hac re intellecta, respondit Papa Episcopo, cuius diocesanus erat nobilis ille, separationem conjugum propter dictorū testium depositiones nequaquam faciendam esse, neque contra istud coniugium aliquos testes recipiendos & audiendos, nisi sint probatae vita ac famæ, ut nulla suspicio de iis esse possit perjurii committendi.

S U M M A R I V M.

1. Questio decidenda proponitur: an, & in quibus Casibus testes domestici produci possint: & Quid nomine domesticorum importetur.
2. Servile primò domesticorum nomine veniunt, qui ex eodem patre geniti sunt. Secundo latè, qui in domo sunt constituti sub imperio Patrisfamilias, ut uxor, filij, famuli; & latissime Tertiò, qui in eadem domo vivunt & conuescuntur.
3. De domesticis secundi generis hic questio est, de quibus regula traditur negativa, quod id, ut testes producti in civilibus, & criminalibus causis repelliri possint.
4. Limitatur hac regula.
5. Contra Matrimonium non sunt admittendi testes nisi vita probata.
6. In quo casu etiam judex ex officio testes non integros, & suspectos repellere debet, licet aduersarius dissimulet; adè ut tales admissi ne indicium suo testimonio generent.
7. Domestici Tertiè generis, ut & amicus pro amico, subdatus pro domino ut testes admittuntur ordinarie; non tamen consentur esse integri, & omni exceptione majora.

Hoc loco questio tractanda est, an & in quibus casibus testes domestici produci possint, imprimis vero aduertendum, quod domesticorum nomen trifariam accipitur strictè, latè & latissime.

Stricte sumitur pro iis, qui ex eodem patre geniti sunt filii familias, videlicet frates inter se cum patre & matre in domo domestici sunt, ut dixi in e. super. hoc tit. latè accipitur pro iis omnibus, qui in domo sunt, constituti sub imperio patrisfamilias seu quibus dominus dominus præcipere potest, ut uxor, filii, famuli & famulæ conuictæ. l. Respiendum 11. §. farta. ff. de pœnis. latissimè domestici dicuntur, qui cunque in eadem domo seu ædibus vivunt & conuescuntur, alijs vocantur familiares, ut gl. hic notat vulgo commen-sales.

De domesticis secundi generis mentio est in hoc capitulo, de quibus regula traditur negativa, quod testes producti ex domo seu familiâ patrisfamilias, quibus ille aliquo modo imperare potest, tam in ciuilibus, quam criminalibus causis repelliri possint, ita habetur in l. Etiam 3. C. de testibus.

6. Sitestes. §. Idonei. Causa 4. q. 2. & docui lib. 3. Th. Mor. Tract. 6. cap. 4. n. 4. Ratio est, quia tales personæ persuasionem habent, quod omnibus iussis domini seu patrisfamilias obsequi debeat, etiam ut in justè agant & peierent.

Limitandum est 1. quod domestici esse possint tam probatae vita v. g. principis alicuius domestici, ut in testimonium pro domino admitti debeant judicis arbitratu. Argum. l. 3. de testibus. & docet Felinus hic num. 3. Gabrielius concl. 10. num. 19.

Limitandum 2. qui eo tempore, quo in testem producitur, desit esse domesticus, repelliri non potest, quare consilium huc Abbas dat n. 6. ut officiales & famuli, si in testes producendi prius dimittantur: quamvis in foro externo etiam contra tales excipi possit tanquam in fraudem dimisso, ut Gabrielius num. 16. notat, & Felinus num. 8, ubi hanc rem judicis arbitrio committit.

Limita 3. Quod domesticus produci possit ad probandam innocentiam domini accusati, aut suspecti, cum enim causa Rei fauorabilior sit, quam auctoris, idè facilius alius quis

quis admittitur ad testificandum pro Reo.
ita ex communi Farin. q. 65. n. 70.

4. Si aduersarius sciens esse domesticum
testem, contra eum non excipiat, tum ex
eius testimonio maius, aut minus judicium
probatione secundum qualitatem personæ
resultare videtur, sicuti docet Felinus n. 12.
Gabriel n. 52.

5. Domesticus à domino domus coram
agente produci potest testis in subsidium, si
factum difficilis probationis sit, & alii testes
haberi nequeant, quia crimen v.g. furti, do-
mi commissum est, aut de nocte, juxta. Con-
sensu. 9. juncta auth. C. de repudiis. & docent
hic Abbas & Felinus n. 6. ita tamen ut pro-
pter affectionem, quam erga dominum ge-
runt, non censeantur domestici esse testes
integri, omniisque exceptione maiores, teste
Farinacio n. 46. & n. 50.

Verumtamen ex altero capite, si videlicet
domestici ea, quæ domi facta sunt, melius
nosse credantur, tunc aliis testibus etiam
preferri debent. Argum. o. Veniens 38. in fi-
ne hoc tit. & c. 1. Causa. 14. q. 2. & docet
Gabrielius cit. concl. 10. n. 39. Mascaldis concl.
124. n. 48. idque etiam procedere videtur
in causâ matrimoniali, si agatur ad dissolu-
tionem eius ob impedimentum dirimens,
sicuti constat ex c. Videtur 3. qui matrimo-
nium accusare possint: ubi dicitur, quod in
tali casu parentes, alijq; consanguinei testes
esse possunt: igitur etiam domestici.

Hec autem directe obstant huic nostro
capitulo, in quo dicitur, quod ad proban-
dum affinitatis impedimentum contra-
Etum ex copula fornicariâ cum consanguineâ
mulieris postea in vxorem ductæ, testes
domestici nequaquam admitti debeant. n.
cum Baldo & Felin. hic n. 6. ideo repulso
fuisse, quia censebantur participes criminis.
se profiteri, & ideo personæ viles & fide
non dignæ, quare subjungit Papa, ut ad pro-
bandum impedimentum non nisi probatae
vitæ & integræ opinionis testes adhibeatur.

Not. I. Contra matrimonium, id est, cum
agitur ad eius dissolutionem propter impe-
dimentum, non sunt admittendi testes nisi
vitæ probatae.

Not. II. Testes non integros aut suspe- 6
ctos in tali causâ judex ex officio repellere
debet, et si aduersarius litis simulet, adeò ut
si admittantur tales, eorum testimonium
nullius valoris sit, & ne indicium quidem
generet, secundum Felinum in c. Cum dilecti.
n. 11. de accusat. propterea, quod testes in
hoc casu repellendi sint non propter fa-
rem partis, sed ob fauorem Sacramenti. Ar-
gum. o. Licer. 47. in fine, hoc sit.

Ad extremum dicendum est, quod do-
mestici tertio modo, seu familiares, sicuti &
testimonium amici pro amico, & subdit pro
domino ordinariè admittuntur, quamvis
propter affectionem eiusmodi testes non
censeantur esse integri, seu omni exceptio-
ne maiores, nisi suspicio, quæ ex hoc capi-
te oriri posset, ex alio tollatur, quia vide-
licet est vir probatissime vitæ. Videri po-
test Gabrielius n. 21. Mascaldis concl. 86.
Farin. q. 55. n. 181.

CAPITVLVM XXV.

CUM venisset.

P ARAPHRASIS.

Controversiam, quæ super pluribus articu-
lis seu questionibus erat inter Abbatem
de Sicolano & M. Martinum; Lucius III.
judicibus quibusdam delegauit, post-
quam ipsi partes citarunt, mors Papæ su-
peruenit, quamobrem pars altera in ne-
gotio procedere recusavit, eo quod ju-
risdictio judicum extinta censeretur;
& cum illi nihilominus procedere vel-
lent, appellauit, sed mox mutata senten-
tiâ agendo, producendo testes, ac re-
spondendo appellationi tacitè renun-
tiavit, idque judices post testimonia pu-
blicata & conclusionem in causâ, senten-
tiam tulerunt. Hoc processu intellecto
scribit hic Urbanus III. successor Lu-
cii Papæ si ita res acta fuit, ut sententia
illa auctoritate Apostolicâ confirme-
tur, sed & alias questiones, postquam
depositiones testium publicatae fuerint,
vel testium productioni renuntiatum,
judices legitimè definiant, si quæ verò
quæ-